

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Per Dalggaard som ordfører.

Per Dalggaard (DF):

Det aktuelle lovforslag er en genfremsættelse af et lovforslag fra den tidligere regering, og som det vil fremgå af mit indlæg, finder Dansk Folkeparti hovedintentionen i dette forslag godt, men visse tilpasninger finder vi nødvendige, og det vender jeg tilbage til.

Når en retssag er berammet og hele apparatet er sat til et retsmøde i en retssal, må det være en frustrerende oplevelse at se, at tiltalte ikke møder op. Denne fuldstændig uacceptable holdning har ikke tidligere medført nogen form for reprimande fra rettens side, men blot et skuldertræk eller måske irritation over, at fremmødte ikke har været til stede.

Sådan kan jeg fristes til at tolke de dommers udsagn, som for nylig har udtalt sig til pressen. De siger, at netop dette forhold med manglende møde fra den tiltalte ikke var noget stort problem. Den holdning forstår jeg overhovedet ikke, og jeg håber, at den kun er gældende for de mindre domskredse i Jylland, der af pressen er blevet spurgt i denne sag. De domsmænd, jeg kender til fra de større byer, finder sådanne hændelser meget frustrerende og utrolig ressourcekrævende. Derfor er det godt, at regeringen nu vil dette uvæsen til livs.

Kl. 13.20

Forslaget er opbygget ud fra den tanke, at hvis en tiltalt står til mindre end 3 måneder i fængsel, så kan retten dømme tiltalte, selv om denne vælger ikke at møde op. Hvorfor skal det lige være 3 måneder? Det ved jeg egentlig ikke – ikke ud over at Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen siger, at de dermed vil opfange 79 pct. af udeblivelsessagerne. Men 79 pct. er jo ikke et mål i sig selv.

Dansk Folkeparti mener ikke, at der skal være en grænse på 3 måneder. Jeg kan ikke finde nogen god begrundelse for det. I det tilfælde vil vi ikke komme på den sorte liste i EU's overvågningscenter, idet der ikke findes nogen bestemmelse i den europæiske menneskerettighedskonvention om netop dette emne.

Jeg kunne derfor foreslå, at der blev en grænse på 6 til 12 måneder med fare for at løbe ind i en eller anden anden bestemmelse, der siger, at hvis man får så meget, så er man allerede i varetægt. Men det vil jeg nu se på, for mange eksempler fra de love, der herskede i den gamle regerings tid, sår tvivl i mit sind.

Jeg finder ikke, at den klausul, der hedder, at dømmes en tiltalt som udeblevet, kan denne inden for 4 uger begære hele sagen genoptaget forfra, er o.k. Den kan Dansk Folkeparti ikke gå med til. Skal dét være gældende, vil domstolene blot yderligere blive belastet måske på et højere niveau end nu. Det vil ikke medføre nogen administrativ lettelse. Denne passus skal ud af loven.

Der findes ingen begrundelse for ikke at melde tilbage til domstolene, at man ikke kan møde frem på den berammede dag. Med de kommunikationsmidler, der i dag findes overalt, er der ingen undskyldning for, at ikke en selv eller ens familie eller venner kan rette henvendelse om, at man ikke kan komme én given dag, altså lovlig udeblivelse.

Det foreslås endda, at retten i helt op til et år bør kunne give tilladelse til at genoptage sagen under helt særlige omstændigheder. Gad vide hvad det kan være for omstændigheder? De samme hørte grupper, Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokaten, mener yderligere, at hvis domfældte også udebliver under den genoptagne domsforhandling, så bør den første dom stå fast, altså at den ikke kan genoptages på ny. Jeg forstår egentlig heller ikke formuleringen om, at så bør den første dom stå fast. Der mener vi, at ordet bør skal udskiftes med ordet skal. I gåseøjne belønnes det med, at man er tvivlende omkring den første saglige dom, går jeg ud fra, ved at det hele kan drages i tvivl igen. Man kan sige, at domstolene i hvert fald ikke bliver arbejdsløse med de udsigter til en om og om igen procedure.

Også forslaget har dette punkt eller dette aspekt med, idet der står, at det kunne indebære et ikke ubetydeligt ressourcetilfælde, herunder med hensyn til domstolenes ressourcer. Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokaten foreslår endda yderligere, at domfældte ved siden af adgangen til at kræve sagen genoptaget også skal kunne anke til formildelse. Jeg synes, at det bliver vildere og vildere.

Jeg må nok sige, at regelsættet fra Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokaten har alt for specielle og underlige hensyn at tage til den kriminelle. Det er stik imod Dansk Folkepartis linje, hvor vi mener, at det er den kriminelle, der på grund af sine handlinger er den skyldige og derfor står til at skulle idømmes en eller anden straf. Alle disse gentagne tilbageløb i retsafviklingen er rent flimmet. Det tjener kun et formål for den anklagede: at trække sagen i